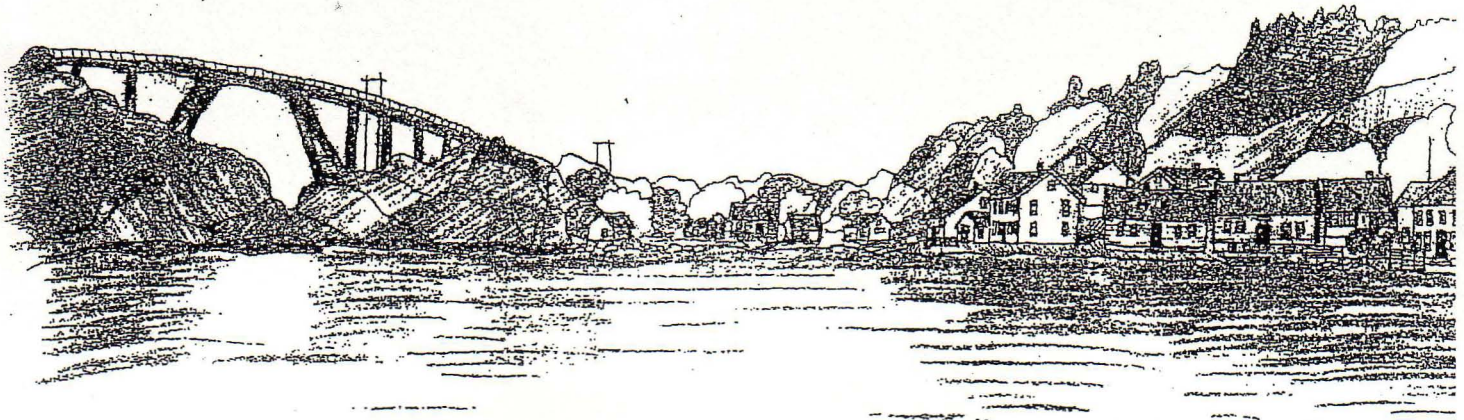

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr.2.

Vår - sommer 2005

37. årg.

17. mai 2005.

En kan si at i de siste hundre år har 17. mai-toget gått rundt øya med start fra Valvik, utenom de 5 krigsårene. I nr. 2 - 2004 trykte vi et brev fra Elida Jacobsen som var datert 15. - 6. - 1904, hvor toget for første gang gikk. Toget gikk som i år, stopp ved Dyrstad skolehus. Videre gikk det den gang helt til Ytre Farestad, hvor

Her er årets tog kommet innhovedvegen i Skjernøysund.

en gikk rundt huset til Henny Kristensen (i dag Jan Harald Syvertsen sitt hus). Elida forteller i brevet at en da gikk tilbake til Bergstalen hvor det var butikk og en fikk kjøpt forfriskninger. De gikk videre til Berge hvor de lekte forskjellige leker, og til slutt holdt lærer Julius Tobiassen en tale. Den gang var det ikke grendehus og kapell, bekransing av minnestøtten har vært side krigen og gudstjeneste etter toget har vært de siste 40 årene.

Før det var det en festsamling i kapellet med kaffe og esser og kringle, før idrettslekende på skoleplassen og løp på Saltvolla. Tilslutt var det som nå premieutdeling på kapellet. Musikk til toget har vi hatt de siste 30 årene gjerne av Mandals guttemusikks aspiranter eller Blomdalens jentekorps aspiranter. Før hadde vi en enkel tromme som nå er sporløs borte.

De siste årene har det også vært kafé på grendehuset samtidig med gudstjenesten, og utenom idrettslekende for barn har det også vært rebusløp mellom gårdene. I år var det bare to gårder som deltok. Valvik og Dyrstad, Valvik var best i år. Framøtet til årets 17. mai var godt og været var fint med sol fra skyfri himmel, men med en kald vind (som har vært i hele mai). Musikken som i år var Blomdalens jentekorps aspiranter stilte opp på Berge og fulgte oss til kapellet hvor Gerd Jacobsen holdt en tale og la ned krans ved minnestøtten ved kapellet. Gudstjenesten i kapellet var ved prost Sigurd Skjelsbrek.

Sigurd.

Se også side 2.

17. mai 2005.

Her er det klart for start med jentekorpset aspiranter på Berge. Til høyre ankommer toget fra Skjernøysund, Berge. Sigurd.

Raunefløyta.

Nikolai Dyrstad hadde 17.mai-togets kuleste fløyte, og den hadde han laget selv.

Tidlig 17.mai om morgenen, klokken var halv sju, gikk Nikolai ut i skogen og saget/spikket seg raunefløyte, mens han hørte på fuglene som kvitret, og han fikk også med seg salutten fra Stangheia i byen kl. 0700, der han satt i den morgensille skogen.

"Alle" ville se fløyta hans, og den ble beundret.

Fin lyd var det i den, også, og vi tror mange hadde ønsket at de hadde hatt en sånn fin hjemmelaget fløyte i stedet for alle plastfløytene fra butikken.

La oss håpe at tradisjonen med å lage sin egen fløyte av raun (rogn) eller selje ikke dør ut.

Janne.

Møte med norske sjøfolk i skotske havner.

I tidsskriftet Sjømannskirkens Arbeid nr 2 2005, er det en omfattende artikkel om Jostein Handal fra Skjernøy, som jobber i sjømannskirken i Skottland. Hans arbeide består i besøk hos norske skip som anløper Skottland. Han beretter om at det innebærer mye reising til mindre anløpsteder, og i fjor ble det ikke mindre enn 684 timer bak rattet, for å gjennomføre

507 skipsbesøk. Kirken består bare av en mann, så oppgavene blir av den grunn varierte.

Hvert år er det omkring 2500 norske skipsanløp i Skottland. Mange av skipene er spesialskip tilknyttet oljevirksomheten i Nordsjøen, men det er også en god del brønnbåter i forbindelse med fiskeoppdrettsnæringen på Skottlands vestkyst og Hebridene.

Fra artikkelen framgår det at Jostein er en meget populær person å få på besøk på skipene.

Første søndagen i måneden holder Jostein gudstjeneste i Edinburgh og Glasgow. Avstanden mellom byene er bare en drøy times kjøretur, så da lar det seg gjøre med to på en dag. Av og til holder han også gudstjeneste i Aberdeen. Det er ikke bare sjøfolk, men også fastboende nordmenn og norske studenter som har glede av denne tjenesten.

Vi ønsker han lykke til videre i arbeidet.

Evert Knutsen.

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen:

Georg Walvick, tlf 38 26 86 36

Norvald Jenssen tlf 38 26 86 75

Evert Knutsen tlf 38 26 86 86

Hanne Arntsen tlf 38 26 61 88

Janne Knutsen tlf 38 26 85 86

kasserer.

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Thompson

865 Buck kd., Stone Ridge.

N.Y. 12484. USA. -.

Abonnent pris pr. år kr 80. -. USA \$ 15

Litt Fiskeprat.

Så er vi klar til en ny fiskeprat. Før det første er sjøen ikke lenger blå men grønn. Store mengder alger farger sjøen helt grønn. Så en kan bare se bunn på ca: 50 cm dyp, men heldigvis så er ikke algen giftig og det ser heller ikke ut som det hindrer fisken noe særlig. Her er ellers bra med sei, en til to kilo størrelse, med litt lyr i blant, men torsk er det lite av både på garn og snøre. Ellers ble den første makrellen tatt på rigla ved Slettingen 3. juni og 2. juni ble de første laksene med samlet vekt 31,6 kilo tatt i kilenot av Ivar Kristiansen på Nedre Farestad ved Vengelsholmen. Når dette leses er nok flere kilenøter kommet i sjøen ved øyene Odd, Ryvingen, Færøy og Stusøy, og kanskje noen rundt Skjernøya også.

Nytt av året er fiskeavgiften (laksavgift) har gått opp fra kr 180,- til kr 500,- Det er helt sinnsykt!!!! - Staten vet hvor de kan innkreve penger!!!!

Reketrålerne får fortsatt bra fangster, men det er mer småreker iblant fangstene og da blir prisen til fiskerne mye dårligere.

Åle-rusene er også kommet i sjøen men til denne tid har fangstene vært veldig dårlige, mye på grunn av lav sjøtemperatur. Bare 10 - 12 grader. Ålen vil helst ha en sjøtemperatur på 17 - 20 grader, og det har vi ikke vært i nærheten av til denne tid.

Krabber er det nok av å få i garnene. Det er bare tomme krabber så det er en stor plage for fiskerne. Tror det er for mye krabber og det er for lite mat i sjøen til dem.

Vi ønsker alle som elsker en fisletur på sjøen at også i sommer får torsk, makrell eller kanskje den gjeveste av alle fisker laksen på kroken.

God sommer, med skitt fiske!!!!!!

G. W.

Er måkene blitt en skogsfugl.

Mens måkene før i tiden bygget reir på de ytterste holmene, og som i de bratteste fjellskrentene i Færøyheia,

bygger mange nå reir andre steder.

Enkelte ganger på sjøbutak og i nærheten av beboelseshus, til å med i hagen til folk som bor i strandkanten.

Det siste stedet som en måke nå ruger er på en avkappet granstubbe i et granfelt nesten midt inne på øya. (se bildet) Kan noen kjenne seg igjen hvor bildet er tatt? Og hvor velger måkene reirplassen neste gang mon tro??

G.W.

Nye fiskeforskrifter

som det heldigvis ikke ble noe av. Fiskerimyndighetene ville forandre på loven med krabbefiske. En har til nå ikke hatt lov til å fiske krabber på grunnere vann enn 25 meter i fredningstiden for hummer. Fiskerimyndighetene ville nå oppheve denne dybdegrensen, så at alle kunne fiske krabber på grunnere vann, samt at minstemålet for hummer skulle økes til 25 cm fra 1. okt til 1. jan. (hummerfisket)

Men fiskeri-organasjonene og miljø-organasjonene gikk imot det. Forslaget som var vedtatt av myndighetene ble da forkastet. Så nå gjelder de gamle reglene igjen.

Hummermålet er som før 24cm, og alle krabbeteiner må ikke settes grunnere enn 25 meter.

G.W.

SKJERNØY KAPELL

Nå står jo sommeren for døren, og da blir jo virksomheten i kapellet mindre til ut i slutten av august. Det blir skjærgårdsgudstjeneste 3. juli og gudstjeneste i kapellet 24. juli og likeså 14. august. Den 8. juni var det fest på kapellet for alle frivillige arbeidere i Mandal menighet. Det møtte ca: 100 stykker fram til festdekket border. Menyen var reker med drikke og bløtkake og kaffe. Underholdning var det også, av Tor Anders Puntervoll, som fikk forsamlingen til å le godt. Det var en fin kveld. Mandal menighet har en slik fest i året for frivillige arbeidere.

Fra ungdomsforeningen har vi følgene:

Fredag 15 april hadde vi Vårfest, med mye god mat. Alf Halvorsen som taler. Det var også en utlodning der pengene som kom inn gikk til det arbeidet som Elisabet Christensen driver i Brasil. Det kom inn kr 4000. – Og Halvorsen kunne fylle sekken sin full av gevinster. Det var en fin kveld, men vi var ikke så mange.

Så hadde barneforeningen utlodning 24. april med mange fine gevinster. Også i år hadde vi laget lappeteppe med pute til. Et stort arbeid men alle lager en lapp hver, og teppet blir fint. Bjarne Christensen holdt andakt for oss og SBK sang. Veldig fint. Over 14.000, - kroner kom inn, pengene er øremerket misjonens arbeid i Mali.

Dugnad på kapellet var det 11. mai. Det ble gjort en god jobb ute og inne, det kunne gjerne vært noen flere damer.

Søndag 5. juni hadde vi besøk av Flekkerøy sangkamerater. Det var fint å høre på dem. Haugland fra den indre sjømannsmisjon holdt talen over dagens tekst. Det var en fin samling og godt med folk.

Vi ønsker hverandre en god ferie – og vi møtes igjen til høsten.

Aa.

Konfirmasjonsgudstjeneste i Skjernøy kapell.

Det var 6. konfirmanter fra Skjernøy i år. Den ene Helene Toresen fra Dyrstad ble konfirmert i Mandal kirke søndag 1. mai. De andre: Linn Renate Amundsen, Marina Mariell Christensen, Anne Gro Dyrstad, Anniken Aanensen og Erlend Ludvig Jentoft ble konfirmert i Skjernøy kapell søndag 22. mai. Det var også barnedåp som satte en fin ramme rundt det hele. Gudstjenesten ble forrettet av kapellan Håkon Borgenvik. Konfirmanterne deltok også i skriftlesing og i sang sammen med en gruppe fra SKB. Det var en flott gudstjeneste og kapellet var helt fullt av mennesker, og været var fint med sol fra klar himmel.

HER SER DU ANNETTE GUNDERSEN - 9 ÅR

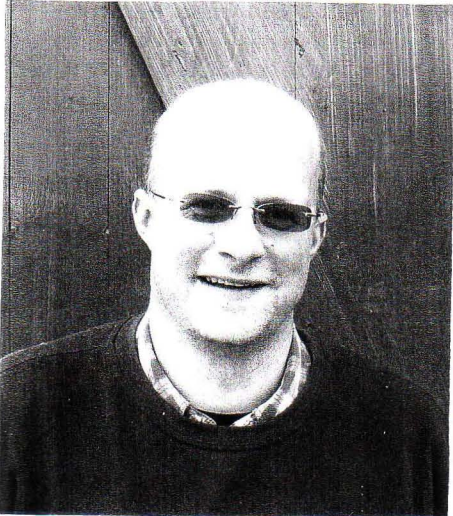

Jenta som bor i det koselige, hvite huset på Farestad. Der bor hun sammen med mamma, pappa, Alfred, Arian og katten Mimo. Du har sikkert sett ho og hørt ho. I alle fall hvis du var på kapellet på julaften. Da sang Annette med en engels stemme de glade ord for oss. Annette er glad i å synge all verdens sanger og fortelle historier, eventyr og dikt. Hun lærer seg de nydeligste vers utenat. Når jeg spør henne hvordan hun klarer å lære dem så lett, svarer hun: "det er bare sånn med meg. Jeg bare klarer det." Først synes ho det var litt skummelt å stå foran mange folk, men ikke nå lenger. Nå er det bare moro. Og det er mer denne jenta synes er

moro: "Å bygge hytte, være ute, ha basar, kle meg ut, leke i dukkehuset, ronse, gå på tur, snekre på hobbyklubben, være med i friidrett, i barneforeninga, nesten alt er gøy."

Ja, som vi forstår er dette ei jente full av livsglede og engasjement som stråler mot oss med en krans av bølgende hår. Annette ser du gjerne nedi gården enten med blomster i hendene eller boller i ei kurv eller syklende i full fart på vei mot noe av alt hun gjerne vil fylle livet sitt med. Hun har lyst til å arbeide i barnehage når hun blir voksen, for hun er så glad i små barn. Og det klarer hun nok for Annette vil gjerne hjelpe folk som ikke har så mye som oss. Det er derfor hun gjerne holder basar sammen med vennene sine.

Portrettet.

Portrettet i årets vårnummer henter vi i Valvik.

Det er en av våre nyinnflyttere, men er ganske godt engasjert her på øya.

Kan du kort fortelle hvem du er?

Jeg er Thor Anders Puntervold, gift med Synnøve datter av Eilif og Nora Christensen, far til Mathea (5) og Hanna (snart 9). Bosatt i Valvika.

Hvordan havnet du på Skjernøya?

For mange år siden jobbet jeg nattevakter på sykehuset i Kristiansand. På ei rolig natt satt vi tre mannfolk og fablet om hva vi kunne tenke oss å gjøre for at livet virkelig skulle bli godt å leve. Jeg hadde nylig vært på besøk på ei hytte på Kniben, og inspirert av det besøket var jeg fast bestemt på at å flytte til Skjernøya ville gi tilværelsen en ny dimensjon. Særlig realistisk var det vel ikke den gangen og lite ante jeg om at ei dame fra øya skulle krysse min vei

noen år seinere. For en gutt født i Kristiansand i 1964 var det et lykketreff. Vi fridde etter hvert til hverandre og gifta oss i Antwerpen 20.mai for 10 år siden. Når så anledningen til å bygge i Valvika bøy seg, var det ingen som trengte overtale meg.

Jeg er født og oppvokst i Vågsbygd i Kristiansand, og bortsett fra 2 år øverst i Setesdalen, har jeg bodd i Kristiansand til vi flyttet til Skjernøya samme vinter som ulven var her. Så hvilket dyr som var verst å få ut her kan diskuteres, men Synnøve er her jo fortsatt da.....(he,he, dårlig vits). Synnøve traff jeg i Akutt-mottaket på sykehuset i Kristiansand hvor vi begge jobbet som sykepleiere. Siden den gang har jeg jobbet som hovedtillitsvalgt og som selger. Selgerjobben jeg har nå er spennende og jeg trives godt med å selge sårbehandlingsprodukter og undervise om sårbehandling. Men distriktet er stort og det er litt ugreit å være mye borte fra våre to små døtre Hanna og Mathea. Barneårene kommer jo ikke tilbake igjen. Og har en flyttet til et så vakkert sted Skjernøya så bør en vel også prøve å være her så mye som mulig 1. august begynner jeg derfor i en ny jobb i Mandal. Så får vi se om det blir bra og om jentene synes det er greit å ha pappa mer hjemme, en vet jo aldri.

Har du noen hobbyer eller spesielle interesser?

Jeg samler ikke på frimerker og er langt i fra interessert i fluefiske, jeg har ingen sånn spesiell hobby. Det som alltid har opptatt meg er ungdoms arbeid og friluftsliv. Jeg var blant annet svært aktiv i Frelsesarmeen speidergruppe i Kristiansand i 23 år og har mange fantastiske opplevelser derifra. Hvem glemmer vel leirbål i solnedgangen på kanoturer med glostekt elgkjøtt og gode venner? Eller å våkne i ei snøhule på fjellet til snøhav og orkan, med ansvar for 20 gutter og jenter? Det ble nok dramatisk av det for en periode. Det ble en lang og smådramatisk historie av den turen men alle kom velberget ned. Da rant det ei gledeståre hos meg. Eller å nesten komme for seint til båten på vei hjem fra Skottland med 60 speidere i bussene. Vi tok bare feil i ei rundkjøring og dermed var det gjort, hva skulle vi vel med kart. Vi hadde kjørt der en gang tidligere. Båten ventet i over halvtimen, heldigvis. Hvem sa vel at aktivt ungdomsarbeid var kjedelig, det krever bare masse tid.

Fortiden trives jeg svært godt med å sette i stand den plassen vi har fått her i Valvika. Ikke minst synes jeg det er fantastisk å kunne pusle med noen småprosjekter i stranda godt innenfor regelverket i strandsona.

Hva synes du er fint med å bo på øya?

Skjernøya er et herlig sted med masse natur, nærhet til sjøen og hyggelige mennesker. Her er vi ikke flere enn at de fleste kjenner hverandre. For meg har det vært lett å bli kjent med folk, men det har selvsagt vært en fordel at Synnøve er herfra og vi var jo også mye her ute før vi flyttet. Fortsatt er det mange å bli bedre kjent med og det er jo bra det. Jeg opplever også at Skjernøyfolk stort sett bryr seg om hverandre på en positiv måte.

Trives du i bomiljøet?

Det ville være ille hvis ikke, den familien jeg er giftet inn i er jo spredd rundt oss på alle kanter. Hva synes du om det lokale tilbudet på øya?

Over til neste side.

Jeg har bare bodd her i to og et halvt år og bodd på hotell nesten halvetiden (med jobb), så det er vanskelig å ha en bastant mening om akkurat det. Jeg har for det meste vært involvert i aktiviteten på kapellet. Noen tanker og forslag til aktiviteten har en jo alltid, men det får vi ta når den tid kommer. Ellers har jeg en drøm om å få tid til å være med på en revy her ute, har vært med i Kristiansand og det er "sinnsykt"gøy. Det å stå på en scene og få respons fra salen er et adrenalinkikk på linje med å hoppe fra Kjerag tror jeg, bortsett fra at jeg ikke har hoppet Kjerag altså.

Hvordan ønsker du at øya skal se ut i fremtiden?

Hvis du tenker på naturen så synes jeg det er flott med kulturlandskap, og det er ille når det gror for mye igjen. De åkerlappene som før ble dykra og gjøslet med svette og tårer, det er for ille at de blir til tett skau. Det gleder mitt hjerte når kratt og trær hogges og landskap og utsikt kommer frem igjen. Vi eier ikke store flekken på øya å kan derfor ikke påvirke det så mye selv, men jeg drar gjerne opp ei granspire eller to hvis noen ber meg om det.

Hvis du tenker på folketall og boligbygging så blir det for dumt å mene så mye om det når vi er blant de siste som har bygd og flyttet ut. Men blir det for tett forsvinner noe av stedets sjel er jeg redd, og jeg tror at det som det legges opp til i reguleringsplanen må være et fornuftig veivalg. Balansen mellom fastboende og hyttefolk er også viktig å ivareta.

Var det ellers noe du ville nevne til slutt?

Ja, jeg fikk rett den natta for noen år siden. Livet er godt å leve på Skjernøya.

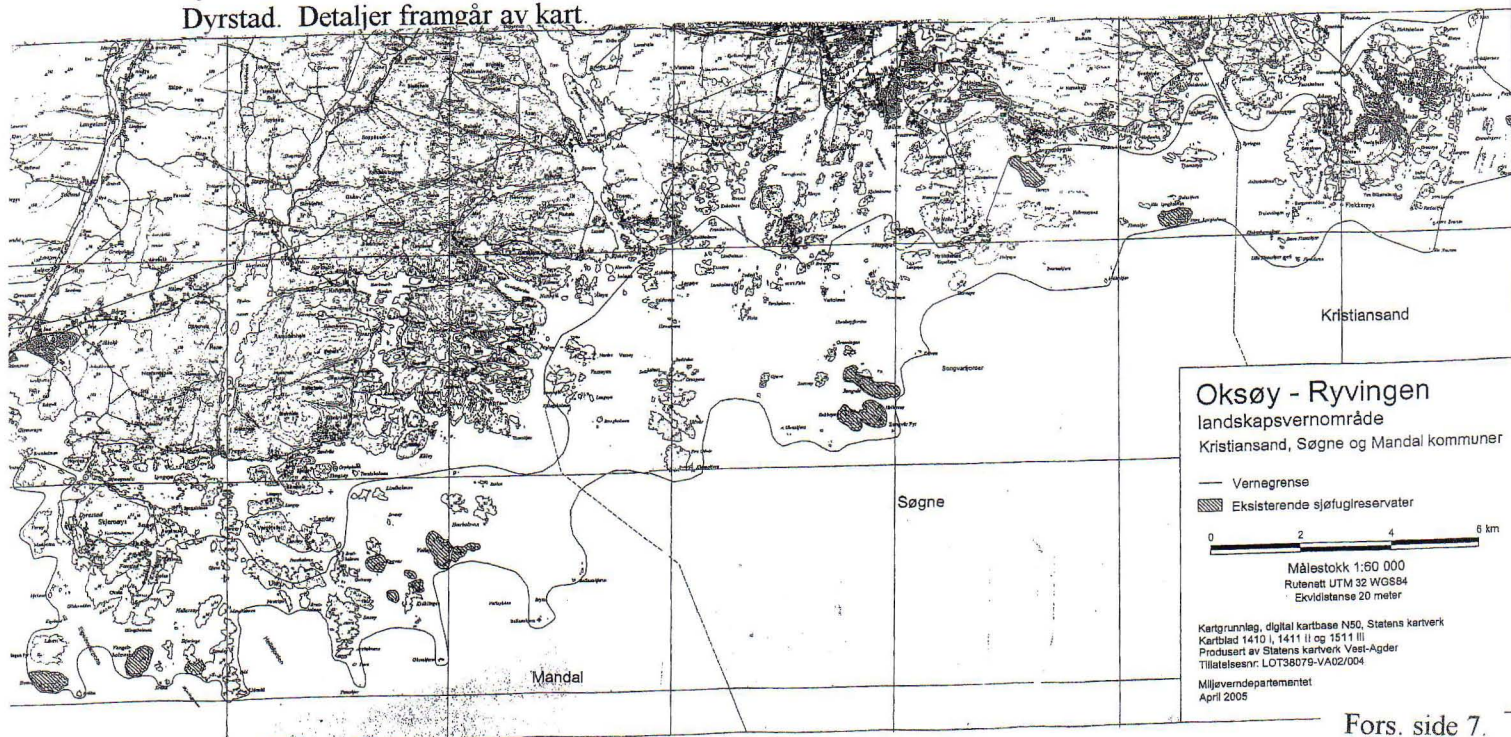
Fruen i huset Synnøve, bryter inn og forteller at Thor Anders kan ha en litt kort lunte og har følgende historie:

"på tur til byen, altså Mandal, satte Thor Anders bilen på et sted hvor det i følge Parkeringsselskapet ikke er lov å sette bilen selv for korte ærender i nærmeste butikk. Vel tilbake etter et kjapt ærend var det festet bot på bilens frontrute. Med tålmodighet tynn som hud var Thor Anders ikke vanskelig å tenne og satte etter parkeringsvakten som bare var noen biler lenger borte. Vakten var den nye inderen, han var kledd i uniform men hadde turban på hodet. Det ble en opphetet diskusjon, men vakten var ikke til å rikke. Rød i hodet som en glo måtte etter hvert Thor Anders innse nederlaget, men hadde følgende kommentar til p-vakten: "Æ håber det såret du har i haue aldri kommer til å gro"

Sigurd.

Opprettelse av landskapsvernområde Oksøy – Ryvingen.

Regjeringen vedtok 29. april 2005 opprettelse av ovennevnte landskapsvernområde, som omfatter et totalareal på ca 100 km², hvorav 86 km² er sjøområder og 14 km² landareal. Som navnet tilsier strekker området seg i grove trekk fra Oksøy til Ryvingen. For vårt område dreier det seg om øyene på østsiden, sydsiden og vestsiden av øya, samt deler av Rosnes, Ytre Farestad, Valvik og Dyrstad. Detaljer framgår av kart.

Verneområdet innebærer at nybygging og nyanlegg ikke vil bli tillatt. Endringer av eksisterende bygninger og anlegg kan tillates etter søknad. Dersom bygninger og lignende blir ødelagt av brann, må det søkes om nyoppføring. Det samme gjelder for bygninger og anlegg som naturlig har forfalt. Det legges ingen begrensninger på fiske, eksisterende jordbruksdrift og jakt. Nødvendig gjerding for beitedrift er også tillatt. Grunneier har anledning til hogst til eget bruk.

Grunneiere kan kreve erstatning for økonomisk tap som følge av opprettelsen av landskapsvernområdet innen 31. desember 2006.

Samtlige grunneiere skal ha mottatt forskriftene.

Landskapsvernområdet kommer i tillegg til og overlapper i stor grad de eksisterende vernetiltakene, Skjærgårdsparken, fuglereservater, kommunale og statlige friområder.

Evert Knutsen.

Klubben!

Vi har invitert oss selv til Olga, som har klubben denne tirsdags ettermiddagen.

De starter nå kl. 1500, og avslutter kl. 1800. Nå holder den som har klubben maten, og Olga disker opp med smørbrød, kaker, is og frukt. Betsy mener det er som "kongens taffel", og det er vel bare gåseleveren som mangler. Men det har ikke alltid vært slik.

Det hele startet i 1950, da tre unge damer, nemlig Olga Berge, Ruth Dyrstad og Målfrid Berge ble enige om å starte klubb, og klubb ble det. Etter hvert kom Betsy Wathne med, Alfild Dyrstad, Kjellaug Jacobsen, Anna Valvik, Sigrun Berge Almehagen, Henny Kristiansen, Agga Syvertsen, Ellen Bentsen, Jospine Jørgensen, Linda Kristiansen og Alfild Bø. Theo (Theodora) Dyrstad Pedersen var med når hun var hjemme fra U.S.A.

Nye som flyttet til øya kom til, og antallet var alltid tolv. Når noen flyttet, kom andre med.

Hele kaffeserviset ble brukt, det var kanskje årsaken til antallet. De hadde med seg lekre smørbrød, som ble satt på kjøkkenet til den som hadde klubben, og så ble de blandet og satt på fat, så ingen skulle vite hvem som hadde med hva. Men etter som tiden gikk, visste de hvem som hadde laget de forskjellige smørbrødene. Den som hadde klubben hadde bakt en rund kake, hun hadde satt et fruktfat på bordet, og kaffen hadde hun også kokt.

Klubben startet ca. 1930 på kvelden, da var fjøsstellet unnagjort, ungene var i seng, og mannen hjemme for å passe de. Dette var en barnefri kveld! Og klokka kunne bli både ett og to for de ga seg på hjemveien.

Klubben i dag. Bak fra venstre: Kjellaug Jakobsen, Ruth Dyrstad, Betsy Wathne, Olga Berge. Foran fra venstre: Ellen Bentsen og Målfrid Berge.

Og på klubb skulle de!

Denne kvelden mimrer de masse om tidene som var, og en kunne fortelle at om vinteren når de måtte klatre over de verste snofonnene, "kom veska først, og så kom vi".

Brua til Rosnes var ikke kommet enda, og når Kjellaug og Alfild Dyrstad (som da bodde på Rosnes) hadde klubb, tok damene årene fatt og rodde over. Og Kjellaug og Alfild måtte selvsagt også ro når de skulle på klubb.

Fors. neste side.

Klubben. Fra forrige side.

Sytøyet og strikketøyet var i veska, mange plagg og duker ble produsert på klubb. Og snakketøyet var i høyeste grad med, det er ikke mange verdensproblemer disse damene *ikke* har løst! Det ble diskutert hvordan de forskjellige bakte brød, hvordan de laget fiskekaker, og da barna kom ble selvsagt de hovedsamtaleemne. Det ble så mye barneprat at Agga til slutt sa at hvis de nå ikke holdt opp med å skravle om disse ungene, så ville hun slutte.

Annenhver tirsdag er det klubb, de har pause om sommeren, i skoleferien, fra ungene var små.

De har vært på mange turer, de spaserte ofte til Myran, og så spiste de i Ellens have, eller i låven hvis det var ruskevær. De har vært på Hovden, på Bortelid, i Ålborg, og på mange bærturer oppe i landet. De har vært på tur på Tofte, og så gikk de til Marinaen i Ramsvåa og spiste middag.

Mennene måtte trå til og kjøre de, noen kjørte til bestemmelsesstedet, mens andre hentet de.

Pannekaketur til Ystevåa med barna har de også hatt, og en gang Målfrid var barnevakt i Kristiansand, tok resten av damene i Klubben turen dit, for å feire bursdagen hennes.

Og Målfrid disket opp med kjøttkaker og kålstuing til alle sammen.

Hver sommer har de avslutning rundt St.Hans, og som regel er det pølsetur på Rosnes. På Kjellaugs brygge. De har feiret hvert 10-årsjubileum, og de går til hverandre når noen har bursdag.

De fleste er enker i dag, kun Ellen har fått beholde sin mann. Mange har falt fra i løpet av 55 år, og de som er igjen nå, er : Olga, Ruth, Målfrid, Kjellaug, Ellen og Betsy.

Praten går livlig, og latteren sitter løst. Selv om alderen merkes enkelte steder, er det ingen ting å si på humøret. Det var kjempekoselig å få et lite innblikk i hvordan de har hatt det i disse årene, og til slutt vil vi ta med et sammendrag av hva som har skjedd i klubben, som ble skrevet som et dikt til 50-årsjubileet i 1999. (De er ikke så helt sikre på akkurat *når* det hele startet.)

50-årsjubileum for Klubben!

Vi er samlet på Sjøstjerna for å feire Klubben vår, vi som sammen har vanket i hele 50 år.

En flokk av Skjernøyas aldrende kvinner, og sammen har vi hatt masse av hyggelige minner.

Like lenge som NATO har Klubben bestått, noen har kommet, og noen har gått.

Ja, mangt har vi drøftet over kaffekoppen, og nå er vi aldrende og slitt i kroppen.

Men en gang i måneden holder vi koken, og kommer oss ut av huset og sofakroken.

Smører litt niste og kler oss godt, litt frisk luft i lungene er bare flott.

I dag kan vi vandre på den brede vei, men i gamle dager var veien både tung og lei,

Med stupbratte bakker, opp og ned, svinger og sølepytter, og i sauelort vi gled.

Men i Klubben skulle vi, sikkert som amen, det var månedens høydepunkt for oss alle sammen.

Jeg minnes en kveld vi til Sigrund i Neset dro, og for å komme seg dit var det fortest å ro.

På Målfrid vi venta, hvor ble hun av ? Til slutt vi blaffen i henne gav.

Mot Neset vi stevna uten "Molla" om bord. Da var det vi så en opplevelse så stor;

på vei imot Berge stevna Emanuel med hesten, og i møgekjerra som lukta som pesten
satt Målfrid med hatt og slør og vinka, hun angra nok på at hun var blitt forsinka.

Om hun lukta av møkk da hun vel var fremme, det minnes jeg ikke, men det er fort å glemme.

Før hengebrua til Rosnes kom i femtetre måtte vi jo ta årene fatt når Kjellaugs tur det ble

Til å ønske velkommen til øyas fruer, godt inntullet i skjerf og luer.

Om været var bra, når man over våa rodde kunne det på tilbakeveien bli både regn og skodde.

En kveld da vi skulle på hjemturen ro da på brygga vi ble stående og glo.

Sjekta lå tørt, trøste og bære, i løpet av kvelden var flo blitt til fjære!

Bilde fra klubben. Tatt i anledning av Theo's 70-årsdag i 1978.

Bak - fra venstre : Alfhild Dyrstad, Betsy Wathne, Kjellaug Jacobsen, Henny Kristiansen, Agga Syvertsen, Anna Valvik, Olga Berge. **I midten - til venstre:** Ruth Dyrstad. **Foran - fra venstre:** Jospin Jørgensen, Ellen Bentsen, Theo. Dyrstad, Målfrid Berge og Alfhild Bø Wilhelmsen.

Fors. neste side.

Olga tok av seg strømper og sko og vasset uti mens i sjekta hun dro.

Hun ropte : "Her kommer broder Svennevig. Vil noen døpes, så bare kom hit".

Olga var sterk, hun fikk sjekta til å flyte, og vi kunne dermed turen over våa nyte.

Klubben vår er vel også litt av en sensasjon, som har hatt sammenkomst på landets sørligste fyrstasjon.

Der bodde to av klubbens representanter blant måker og terner og hav på alle kanter.

En epoke i livet som for lengst er forbi, men minnene er mange fra en svunnen tid.

Nå kan vi mimre et halvthundre år tilbake, og de fleste av oss har for lengst mistet vår make.

Da er det godt at vi har hverandre, i sorg og glede vi sammen kan vandre.

Hjelpe og støtte når vanskene kommer, dele hver gledesstund, vinter og sommer.

I år har Klubben mange jubilanter, som kommer fra alle øyas kanter.

Sigrund og Ruth, og Hanne Sofie, feirer sin 75 år i disse tide.

Den 17.mai fyller Kjellaug år, en ungdom på 70 i blant oss står.

Til lykke med dagene, bolde kvinner, som sitter rundt bordet med mange minner.

Måtte vi ha enda mange fine stunder i Klubbens regi, nå når snart nittenårhundre er bort og forbi.

Til slutt så tar vi en skål for en hyggelig fest, og for oss alle som her i dag er gjest.

Skrevet av M. Brovig.

Janne.

Fotballturnering i Harkmark.

Sommerhalvårets sportsopplevelse foregikk tirsdag 24.mai.

Skjernøy fotballag stilte med to lag på Harkmark "stadion", og alle var spente på hvordan dette ville gå.

Det yngste laget bestod av spillere fra 1. til 4.klasse, det eldste bestod av spillere fra 6. til 9.klasse.

Supporterne sto på sidelinja, og heiet på sine håpefulle.

Det ble spilt på 2 baner.

De eldste: Bak fra venstre: Vetle Abrahamsen, Andreas Toresen, Kristian Lans Syvertsen, Erlend Berge Jentoft, Rune Berge (kamerat fra Ime). Tor Olav Gauksås, Nikolai Berg Dyrstad. **Foran fra venstre:** Jan Henrik Tobiassen, Erlend Dyrstad og John Olav Knutsen.

likt, og det ble enighet om at de skulle spille finale for å se hvem som egentlig er best. Den kampen ble spilt i et kvarter, og endte 0-0. Da var det duket for "straffekonk.", og da var det nok flere som trodde at Tregde skulle trekke det lengste strået, siden de har fire som spiller aktivt på MK, mot Skjernøys to. Men da hadde man ikke tatt med i beregningen at Skjernøys målmann, som tidligere har spilt i forsvar på MK-lag, også da skulle storspille mellom stengene. Det var 5 straffer som skulle tas, og Skjernøys målmann slapp inn kun ett!

Da han selv skulle ta siste straffe, stod det 1-1, og han plasserte sitt skudd kontant i mål, og det hele endte med 2-1! (4-3 sammenlagt.)

De yngste spilte først på den minste banen, med noen bitte små mål. Harkmark stilte med to lag for de yngste, Tregde hadde ingen. Skjernøy spilte mot begge de to Harkmark-lagene, og slo begge.

Resultatet fra første kamp ble 3-0, og den andre kampen endte 2-0.

Til slutt spilte de finale på den store banen, og der fikk Skjernøys gutter og jente virkelig vist hva de er gode for, og slo Harkmark like godt med 5-0! Det var full innsats i alle ledd. De eldste fra Skjernøy spilte først mot Harkmark, og vant med 5-1. Så var det Tregde mot Skjernøy, og resultat ble der 2-2. Siste kamp var Tregde mot Harkmark, hvor Tregde vant med 6-0. Dermed stod Tregde og Skjernøy

De yngste: Fra venstre: Lars Dyrstad, Bendik Bøe, Truls Dyrstad, Jonatan Christensen, Margrethe Lans Syvertsen, Kristian Teodor Aanensen, Aslak Vikør, Joakim Pedersen, Håkon Torgersen, Alfred Gundersen. **Liggende foran:** Robin Narum (fra Homsvika).

Fors. neste side

Fotballturnering.....Fra forrige side.

Jubelen ville nesten ingen ende ta,

for toppen på fotball-lykke er å slå Tregde. Det var Skjernøys to MK-gutter som scoret målene i de ordinære kampene, men det var full innsats i forsvaret og midtbanen som la grunnlaget for målene.

Det var glade Skjernøygutter og -jente som fortjent fikk sine flotte premier.

Janne.

”Vi blar i arkivet”

Fra våren 1972. Den 10 mai ble det holdt et orienteringsmøte på skolehuset angående områdene Sandøy, Odd, Skjeringen, Rosnes – Ytre Farestads-skauen (Sto – området).

Møtet ble ledet av ordføreren i Mandal L. H. Faye. Tilstede for kommunen var videre byingeniør Sandvik, rådmann Ur, formann i friluftnemda H. Christensen m/flere. Som talsmann for staten møtte byråsjef Kragem i det nye miljø og naturverndepartementet.

Saken er den at staten ønsker å innløse områdene til bruk som friareal. Grunneierne vil fortsatt kunne beholde alle sine gamle rettigheter, så som beite rett, fiskerett, tarerett eller hva det nå måtte være. Selve eiendomsretten blir overdradd til staten for å sikre at det ikke blir noen bebyggelse i områdene og at de i størst mulig grad blir liggende som de gjør i dag – med fri adgang til alle. Det er et ledd i en større plan om å bevare deler av Sørlandskysten fri for alle. Et nytt møte vil bli holdt i juni.

Om fisket: Noen har ute hummerteiner nå på våren. 3 – 5 hummer pr. trekk i 30 teiner er de vanligste fangstene med kr 32, - i forskuddsbetaling eller kr 12 – 15 pr. stk.

Om sommeren kommer laksen og makrellen. Laksefisket har dabbet av år for år, så det blir nok færre som kommer til å sette ut kilenot. Makrellfisket hadde derimot et lite oppsving i fjor og 4 båter skal vel ut med snurpenot i år også.

Stortinget har endelig vedtatt å utbetale Notraships hemmelige fond til sjøfolk som seilte under krigen. Og med dette får en si at staten har gjort god den urett som ble gjort mot sjøfolkene for 27 år siden.

Det vil bli utbetalt en såkalt en ”æreslønn” på kr 180, - (skattefritt) pr. farts måned så lenge de var i Notraships tjeneste. (Notraship var det norske statsdrevne rederi som disponerte hele den norske handelsflåte som seilte under andre verdenskrig). Tidsrommet gjelder fra 1. juli 1940 og til 30 juni 1945.

Fra Skjernøy var det 13 stykker som seilte under den andre verdenskrig, og dem eller deres etterlatte har krav på denne utbetalingen. De er som følger: Peder Walvik, Pål og Tedd. Pedersen, Reimoth og Petrus Dyrstad, (død 8./7. – 40) Olav Knutsen, Kristian Berge, John Wilhemsen, Norvald Jenssen, (krigsforliste 21./12. – 41.) Aenfinn Syvertsen, Johan Kristiansen, Johan Jakobsen og Håkon Karlsen.

Vi går 56 år tilbake i tiden og vi forteller om et intervju med to lokale fiskere.

Herman Syvertsen og Berner Gundersen 75 og 79 år gamle. Herman forteller om makrellfisket. De hadde gode oppkjøpere i Mandal men en måtte være våken. Nå kan en gå hjem å sove og la de andre på salgslaget greie med salget. Det var ikke så lettvinnt før. Når vi den gang viste hva prisen hadde vært dagen før var vi fornøyd, når vi fikk ikke mindre enn 20 øre under. Fikk vi ikke såpass, så solgte vi dem sjøl. Før de fikk salgslaget var det ikke så lett å være fisker. Nå har de det godt. Det er bare å gå på laget å få det de skal ha. Det får så møe mer tid til å være ute på sjøen, men det lokale markedet blir jo lettere overfylt.

Bernhard Gundersen forteller han begynte å fiske med en liten skøyte på 28. fot. Så hadde han 60 - 100 maskes garn. I 15 år var han på drivgarnsfiske etter makrell, men så satte makrellen inn under land så da var det å ta den der med nøter. I 3- 4 år var han også i Haugesund og fisket sild. Han forteller at de gjorde det godt den gang. Som gutt var han med sin far i 1890 årene og fisket med trollgarn og fisket etter hummer, men de fleste ung-guttene seilte til sjøs den gang.

Om bakkefisket forteller han det foregikk på vinteren og han har drevet møe med siden 1901 – 2 men det har avtatt år for år. Vi trakk 400 krok om dagen og som agn brukte vi blåskjell, det var det vi fikk tak i den gang. Bakkene var på to lengder med 200 krok på hver. Vi var to mann og fisket gjerne 50 kg torsk og kolje om dagen. Av og til fikk vi kolje på hver krok, men det har avtatt særlig torsken.

Nå for tiden fisker de med 1000 til 1200 krok og egner med reker og sild, og så har de motor i båtene, så det er noe helt annet.

Anette Gundersen.... Fors. fra side 4.

Jeg lurer på om Anette har planer for sommeren? Sammen med familien skal hun sykle Rallarveien og det er ikke småtter! Flere mil hver dag. Så denne jenta er sprek som dere sikkert har forstått. Hun klarer det hun vil. Og det er mye hun vil! "kunne tenke meg å dra på ferie til Japan for der spiser de egg og bacon til frokost hver dag. Men aller helst vil jeg dra til Sandøya og overnatte."

Så Anette har både drømmer og visjoner samtidig som begge beina er planta på jorda. Ho trives veldig godt på Skjernøya med onkel og tante som nærmeste nabo og bestefar og mormor rett oppi kapellbakken. Så her vil Anette bo når ho blir voksen også. Men nå er Anette ni år og en deilig sommer står der og venter på henne, og alle de andre sprell levende barna vi har her på øya vår. Takk til Anette og god sommer til alle sammen!

Hanne

Julemandelen som ikke ville bli kransekake.

Nå må du ikke tro det er vinterutgaven av Skjernøyposten du har i hendene. Nei da, det er sommernummeret og i Mias hage er det full sommer nå. Og det er dit vi skal en tur for Mia kan fortelle de merkeligste historier om smått og stort. Ofte handler de om noe av det som vokser i hagen hennes.

Det er en av disse forunderlige historiene du nå skal få høre. Jula for fire år siden stod Mia og skoldet mandlene som skulle bli til årets kransekake. Rett som det var havnet en av mandlene umerket ned i komposten sammen med skallene. På baksiden av huset har Ivar laget en kompostbinge og der havnet det, alt sammen. Da våren kom ble komposten spreidd rundt i hagen og

det var da Mia så at mandelen hadde slått rot og begynt å spire. Hun fant en ledig liten plass til den (og det er ikke lett i den hagen!) "Så der bare dotta æ an neri igjen", forteller ho engasjert. Dermed kommer den raskt og sterkt opp av den svarte molda, mandelbusken. En sydenlandsk, mangegreinet busk med de vidunderligste rosa, små blomster. Den står der tett inntil naboens gjerde. Og heldigvis for oss så er det vi som er naboene til Mia og Ivar, og kan nyte synet av den hver vår. Men i år da vi alle gikk å venta på dette rosa vårskuet, ble det ikke som det var i fjor. Da var det masse blomster. De kom ikke i år. Mia og Ivar tror det var det iskalde

regnet og frosten som vi hadde i mai som tok knekken på de blomstrende trærne og buskene. Inkludert mandelbusken. Når fotografiet skulle tas var den bare full av blader og de bar også preg av en kald mai måned. Men så er jo ikke et mandeltre skodd for vårt hardbarka klima her nord. Kanskje det er noe å tenke på for de andre forvirrede mandlene som ikke vil bli julekaker.

Om nå mandelbusken ikke skulle overleve er det nok av andre kuriositeter og fargesprakende bed hos Mia og Ivar. Blant annet en engletrompet. Men den får stå innendørs om vinteren. Mia vet mye om slikt, men ho har aldri gått i skole for å lære det. Nå har ho jo sitt arbeid i blomsterbutikken på Amfi, ellers har ho lånt litt her og fått litt der, som ho forteller.

En prydhave har de to sammen laget, til glede for alle som kommer forbi. Eller stikker innom.

Ser du ekstra nøye etter innimellom alt det vakre får du også øye på mye snodig. Litt kaffigrut skal holde rådyrene borte. Eggeskall gir kalk til jorda. Appelsinskall holder kattene borte. Det siste Mia har prøvd er blodmel, en form for gjødsel økologisk hagebruk utnytter, den skal nemlig også holde rådyrene borte. Så vet vi det. Ja, det er mye å lære og det er alltid spennende å se hva som dukker opp bak det rødmalte gjerdet oppi lia på Farestad. Og Mia ho stråler om kapp med blomstene. (Bare det nå blir kransekake på Ivar til jul, eller kanskje ho skal til å eksperimentere mer i desember...)

Hilsen den som har kikket over gjerdet. Hanne.

LOS fondet 2005, har valgt 10 finalister, og Skjernøy kristelige ungdomsforening er en av dem.

LOS fondet deler årlig ut 1 million kroner til barn og unge på Sørlandet. Til sammen kom det inn 600 søknader til en sum av 15 millioner kroner.

Los fondet 2005 har til nå delt ut 500.000 kroner. Nå gjenstår finalerunden, hvor juryen har valgt 10 kandidater som må kjempe om førstepremien på 100.000 kroner, og en av disse er ungdomsforeningen. Alle ti er garantert 40.000,- kroner. Finalerunden avsluttes etter avstemning på : los.no og sms fredag 2. september. Kåring av vinnerne vil skje på LOS dagen søndag 4. september i Kristiansand Dyrepark.

"losfinale 9" Skjernøy kristelige ungdomsforening, Skjernøy, Mandal.

Skal bruke midlene til:

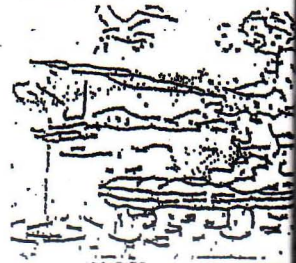
Lyd- og bildeanlegg til Skjernøy kapell til alle barn og unge på øya.

Juryens begrunnelse:

Skjernøy kapell fungerer som både kirke og forsamlingshus for hele øya, som er et lite, tett og aktivt lokalsamfunn utenfor Mandal. LOS fondet ønsker å ivareta aktiviteten blant barn og unge som er svært viktig for lokalmiljøet der. Aktivitetstilbudet holder på mange i det nærmiljøet de tilhører. Bl.a. ungdomsgruppe, yngres, kor, søndagsskole.

Vi oppfordrer folk til å stemme på ungdomsforeningen. Du kan stemme på internett på www.los.no eller sende sms til 2002, bare skriv det slik: losfinale nr.9.

Smånytt fra øya.

Vi gratulerer

Roy Tørresen og Barbara Gradecka fikk ei jente mandag 25.april

Vi gratulerer også

Tønnes Berge og Benjar Sonnsing som giftet seg- 15.04.05. Hun er fra Thailand og de bosetter seg på Tomasbakken på Berge, hvor Tønnes holder på med tilbygg på huset. Vi ønsker henne hjertelig velkommen til Skjernøy.

Ny brygge på Ryvingen.

Etter mye om og men har nå Kystverket fått lov til å oppføre en ny brygge i havna på Ryvingen fyr. Det har mange ganger vært vanskelig å legge til der ute. Når det er mange båter må en legge til med svabergene, og når det er mange folk i båtene byr dette på problemer.

Vi ønsker en ny brygge velkommen.

Ny-innflyttet.

Huset til Åsmund Winje på Smebakken, Dyrstad er solgt og de har flyttet til Latvia.

De som har kjøpt huset og har flyttet inn er Anja Manneråk Knutsen og Daniel Knutsen.

Vi ønsker paret velkommen til Skjernøy og håper de vil trives blant oss her ute.

Blanketter for historielaget.

Det blir vedlagt blanketter for innbetaling av kontingent til Skjernøy historielag. Kontingenten er som før kr 50. -

Høgevarden

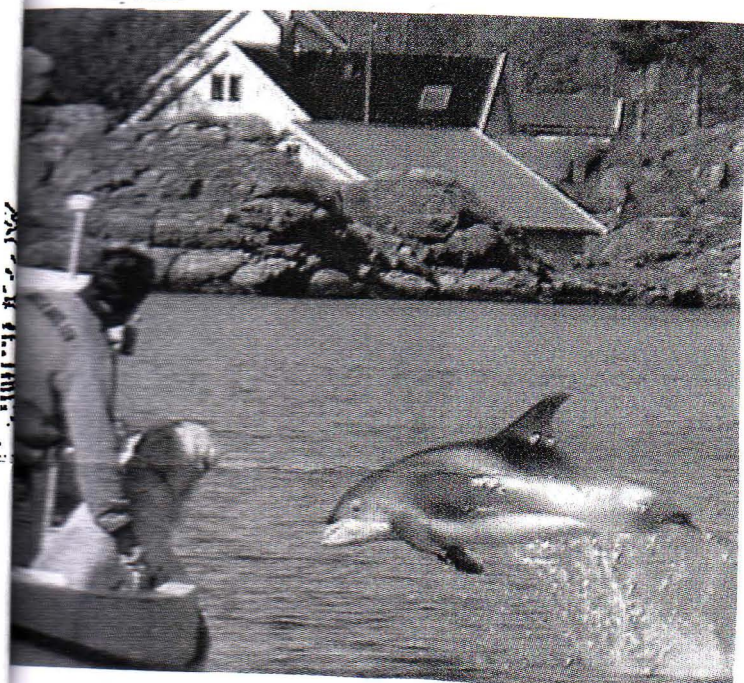
med militær kystvakthytte er solgt ut av Forsvarets eiendommer til Staten, og vil inngå i det samme som friarealene i Ystevågen og Skjærgårdsparken og det nye landskapsvernområdet Okseøy - Ryvingen.

Det er et område på ca: 2 dekar og kan brukes til utsiktspunkt i tilknytting turmål, og til etablerte turstier på Skjernøy.

Delfin på Nordfjorden.

Søndag 8. mai var det rene delfin-show utenfor Juvika på Skjernøy. Den hadde oppvisning i flere timer før den langsomt forflyttet seg østover. Mange ganger hopper den helt klar vann og landet med et veldig plask. Det kom mange båter tilstede og delfinen holdt seg rundt båtene, og hadde det nok like moro som alle tilskuene.

Delfinene holder til langt ute i Nordsjøen og det er sjelden den kommer så langt inn mot kysten.

Bildet er "lånt" fra "Lindesnes."

Farlig sving.

To damer fra Vesterøya møttes i svingen på Stolen ved Farestadskjøna med bilene sine front mot front, i slutten av april. Heldigvis gikk det godt med bilførerene, men begge bilene som var store kassebiler ble kondomdomt.

Det er ikke første gang det skjer ulykke i denne svingen, det er mange som har kollidert der før. En gang var vi vitne til en bil som kom i stor fart rundt svingen, og den la seg pent over på siden.

Sigurd.

Barnedåp i kapellet.

Gudstjeneste 2. pinsedag 16. mai. Barnets navn: Malin Nilsen Rugland. Foreldre: Lillian Nilsen og Jørgen Rugland. Bosted, Mandal.

Gudstjeneste 22. mai. Barnets navn: Nora, foreldre Evy Michalsen Jakobsen og Hallvard Jakobsen, Mandal.

Gudstjeneste 12. juni. Barnets navn: Carl Otto, foreldre Åse Karin Haugstad og Arnt Otto Anensen, Dyrstad.

Skjernøy vel

minner også om loppemarked/auksjonen 6. aug. Lopper motas med takk, med unntak av klær og hvitvarer.

Kontakt Gerd Jacobsen for levering av lopper. Tlf. 38 36 44 64 – mobil 91 61 16 16.

En kan også levere lopper på grendehuset – 16. juni og 30. juni fra kl. 18.00 til kl. 20.00.

Skjernøy vel

har også bevilget kr 10.000,- til ventebu på Smebakken Dyrstad.

Pengene er til materialer. Arbeidet med oppsetting vil bli utført på dugnad.

Kommunen har krevd kr 1000,- i behandlingsgebyr, noe som vellet mener er urimelig, og ber heller kommunen ettergi gebyret, som kommunens innsats for å reise skuret.

Hobbyklubbens utlodning.

I år kom det inn kr 9400,- på utlodningen i begynnelsen av mai, som er vel 1000,- kr mer enn året før.

Barna hadde laget mange flotte gevinster, og grendehuset var fullt av mennesker.

Avskjed for klokker Bjørg

Røyseland.

Gudstjenesten 12. juni var det siste dagen for vår klokker Bjørg Røyseland, bosatt i Holum, gjennom hele 17. år. Hun har tatt turen til Skjernøy i dager med gudstjenester, i storm og stille, snø og is. Hun har alltid stilt opp.

Som hjertelig takk for alle disse årene fikk hun overrakt et flott bilde med skjærgårdsmotiv, av Skjernøy menighetsutvalg.

Etter gudstjenesten var det kaffe med bløtkaker, til takk for Bjørgs innsats.

Som en prøveordning vil klokkerstillingen fra nå av, og ut året gå på omgang, 4 frivillige har stilt seg til disposisjon. Klokkerlønnen som betales av kommunen vil da gå til kapellet.

Dette huset i Skjernøysund er nå til salgs. Huset vil bli solgt som fritidsbolig og salgssummen er 3 millioner kroner. Tomten er nokså liten men det følger med en grei brygge. På andre siden av veien som deler eiendommen, følger det med en låve med utedo. Huset har vært ubebodd i mange år, bortsett fra noen uker om sommeren.

Trekkfuglene er for lengst på plass, men det gikk mange uker i mai før en fikk høre gjøken. Den som alltid pleide være på plass her på Vesterøya de første dager i mai, og holdt på til St. aften. I år kan det gå mange dager mellom hver gang en hører den. Ja, tidene forandrer seg.

Siden sist.

La oss først nevne været. Vi er snart midten av juni og det er kalt. Temperaturen i sjøen er 10 – 12 grader og lufttemperaturen har ligget mest mellom 10 – 15 grader.

April måned var mild med god temperatur så det satte fart i veksten av blomster og trær.

Mai måned til godt over 17. var dagene fine med mye sol, men iskald vind. Natttemperaturen kunne gå helt ned mot 0 grader, så en kunne ikke sette ut sommerblomster før i slutten av måneden.

Da kom også regnet. Det regnet mer eller mindre i fjorten dager med kalt regn og vind.

Det hjelper ikke å klage, men nå håper vi på at sol og varme er like om "hjørnet"

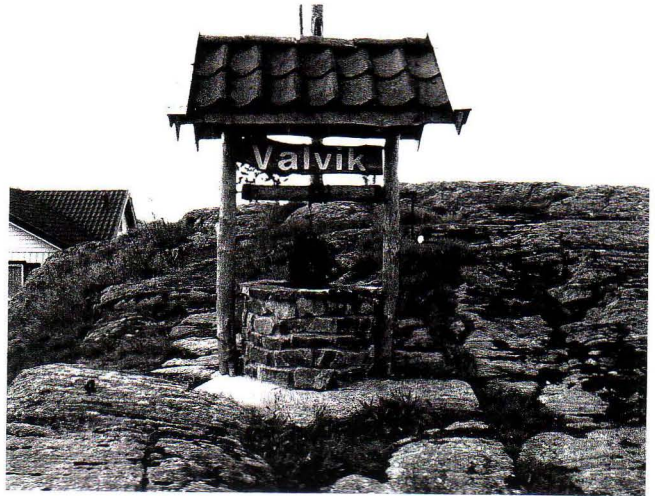
Denne gang er "Skjernøyposten" på 14 sider, og det har vel aldri hent før.

Vi har så mange flinke medarbeidere som er ute å samler stoff og tar bilder, så stoffet hopper seg opp.

Så med dette Vår – Sommernummeret sier redaksjonen takk for denne gang.

Vi møtes i Sommer – Høstnummeret i sept.

Ha en riktig god sommer!!!!

I Valvik er det ønskebrønn!